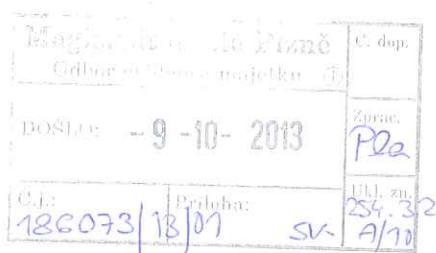

**PLZEŇ, STATUTÁRNÍ MĚSTO
PRÁVNÍ A LEGISLATIVNÍ ODBOR MAGISTRÁTU MĚSTA
PLZNĚ**

306 32 Plzeň, nám. Republiky 16

& 37 803 / 2307

fax 37 803 / 2302

e-mail tomanovajan@plzen.eu

**Věra Platzová
Odbor evidence majetku MmP**

*Váš dopis / ze dne
MMP/186073/13
9. 9. 2013*

Naše značka

*Vyřizuje
JUDr. Tomanová*

*V Plzni dne
7. 10. 2013*

Věc: Stanovisko k vydržení části pozemku p. č. 675/2 v k. ú. Bukovec

Po prostudování zaslaných materiálů mohu sdělit následující:

Pan Ivo Krauz (dále jen žadatel) nabyl na základě darovací smlouvy sepsané formou notářského zápisu dne 17. 4. 1972 (právní účinky 14. 6. 1972) vlastnické právo k pozemku parc. č. 232/11, zastavěná plocha a nádvoří, a na něm postavenému rodinnému domu - nemovitosti č.p. 159 a k pozemku parc. č. 232/4, zahrada, vše zapsáno na LV č. 215 pro k. ú. Bukovec v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Plzeňský kraj, Katastrální pracoviště Plzeň-město.

Současně s těmito nemovitostmi je jako jeden celek užívána i část pozemku parc. č. 675/2 v k.ú. Bukovec o výměře cca 6 m², který je ve vlastnictví města Plzně. Pozemek parc. č. 675/2 v k.ú. Bukovec získalo město Plzeň na základě smlouvy o bezúplatném převodu pozemku uzavřené dne 17. 10. 2007 s Pozemkovým fondem ČR.

Předmětná část pozemku ve vlastnictví města Plzně byla společně s nemovitostmi uvedenými na LV č. 215 zaplocena jako jeden celek již dříve v minulosti, předchozí vlastníci výše uvedených nemovitostí (rodinného domu a pozemků) ji společně s ostatními svými nemovitostmi užívali jako svoji nemovitost.

Při převodu předmětných nemovitostí bylo vše zaploceno jako jeden celek a oplocení se neměnilo po celou dobu trvání vlastnictví žadatele k této nemovitosti.

O nesouladu se žadatel dozvěděl na základě upozornění Správy veřejného statku města Plzně dne 21. 6. 2013.

Jako reakci na vzniklou situaci sepsal žadatel žádost o uznání vydržení části pozemku parc. č. 675/2 v k. ú. Bukovec o výměře cca 6 m², která byla doručena na Odbor evidence majetku Magistrátu města Plzně dne 15. 7. 2013.

Předmětem tohoto stanoviska je otázka, zda došlo k vydržení části pozemku parc. č. 675/2 v k. ú. Bukovec a popř. k jakému datu.

Institut vydržení je upraven v zákoně č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, v § 134.

Podmínkou vydržení je nepřetržitá držba věci v dobré víře po stanovenou dobu, v případě nemovitostí po dobu 10ti let.

Dle stávající judikatury lze vydržet i část pozemku.

Z předložených dokumentů je zřejmé, že žadatel předmětnou část sousedního pozemku užíval a nakládal s ní jako s vlastní. Část pozemku parc. č. 675/2 v k.ú. Bukovec byla připlocena k nemovitostem patřícím v současné době do vlastnictví žadatele předchozími vlastníky předmětných nemovitostí, kteří s výše uvedenou částí nemovitosti nakládali jako s vlastní. Pozemek byl zaplocen do současné podoby pravděpodobně v roce 1970 a od této doby nedošlo v zaplocení k žádným změnám. Od té doby se tedy oplocení nachází na stejném místě až dodnes (doloženo čestnými prohlášeními sousedů).

Vzhledem k tomu, že žadatel nabýval předmětný pozemek do vlastnictví již oplocený, že dle záznamů Úřadu městského obvodu Plzeň 4 nebyl rozsah jeho vlastnictví ze strany obce ani jiné instituce nikdy zpochybňen, že žadatel nabýval předmětné nemovitosti jako nezletilý zastoupený svou matkou a že se jedná rozměrově o zanedbatelnou výměru, která netvoří ani procento plochy nemovitostí patřících do vlastnictví žadatele, se kterou je předmětná část pozemku užívána (nebylo tedy možné pouhým okem odhadnout, že užívaný pozemek je o 6 m² větší než je uvedeno na LV), přikláním se k existenci dobré víry žadatele ve vztahu k držbě části pozemku parc. č. 675/2 v k.ú. Bukovec o výměře cca 6 m².

Další otázkou je okamžik uplynutí lhůty 10ti let nutných pro vydržení. V období od nabytí vlastnictví k předmětným nemovitostem žadatelem (14. 6. 1972 – právní účinky darovací smlouvy) až do 31. 12. 1991 nebylo možné vlastnictví k nemovitostem vydržet vůbec. Průlom představovala až porevoluční novela občanského zákoníku č.509/1991Sb., s účinností od 1. 1. 1992, která zavedla vydržení v dnes známé podobě. Do 1. 1. 1992 nemohl tedy žadatel de iure vydržet předmětný sousední pozemek.

K otázce možnosti započtení lhůty pro vydržení v období před 1. 1. 1992 se posléze vyjádřila judikatura (např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp.zn.Cdo 1193/98, cituji „...Vlastnické právo k pozemku vydržením nabude osoba, která kdykoli po 1. 1. 1992 splní podmínky stanovené § 134 ObčZ; ze znění zákona nelze dovodit, že by nebylo možno takto přihlížet k době, po kterou měl oprávněný držitel pozemek v držbě před 1. 1. 1992.“ Obdobně se vyjadřují i jiné rozsudky).

V případě žadatele pana Ivo Krauze počala tedy lhůta běžet dne 14. 6. 1972, tedy v době, kdy sice nebylo možno vlastnictví k nemovitostem vydržet, dobu oprávněné držby však započítat lze (viz výše uvedené). Lhůta 10ti let tedy žadateli uplynula dne 14. 6. 1982.

Jelikož však vzhledem k výše uvedenému nebylo možné v této době vlastnictví k nemovitostem vydržet, podmínky pro vydržení předmětné části pozemku splnil žadatel až k 1. 1. 1992, tedy ke dni, od kterého nabyla účinnosti novela občanského zákoníku, na základě které již nemovitosti vydržet lze.

Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem se domnívám, že žadatel pan Ivo Krauz splnil všechny podmínky nutné pro vydržení a že se tudíž ke dni 1. 1. 1992 stal vlastníkem předmětné části pozemku parc. č. 675/2 v k.ú. Bukovec o výměře cca 6 m².

S pozdravem

JUDr. Jana Tomanová
Právní a legislativní odbor MmP